

varme Aarstid, naar Fisken svømmer. Jeg troer saaledes at maatte fastholde den Mening, at der ikke er Anledning til at bibeholde Controlen for at paasee, at de Bestemmelser, der blive tilbage, overholdes. Jeg troer, at de desuagtet kunne blive overholdte.

Da Ingen yderligere begjærede at høre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling fattes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 50 Stemmer.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af Udkast til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge. (Lovudkastet findes i Tillæg A. Sp. 865 ff.).

Indenrigsministeren: Ved Forelæggelsen af nærværende Lovudkast henlede jeg allerede Opmærksomheden paa et Punkt, hvori det afviger fra tidligere Love, hvorved Indfødsret er meddeelt, idet Indfødsrets Meddelelse her er gjort afhængig af, at Vedkommende inden et Aars Forløb godtgjør at være løst fra sit hidtilværende undersaatlige Forhold. Jeg troer, at det uden nærmere Forklaring vil være indlysende for de ærede Landstingsmænd, hvilken Anledning der har været til at foreslaae en saadan Bestemmelse. Indfødsretten er foreslaaet meddeelt 51 Personer. Ved Ministeriets Bedømmelse af, hvorvidt de, som have søgt at opnaae Indfødsret, ere kvalificerede dertil, har der været taget væsentligt Hensyn til, om Vedkommende kunne betragtes som endelig fast bosatte her, og om de betragte Danmark som deres nye Fædreland. Ministeriet har i Reglen kun foreslaaet Indfødsret meddeelt til saadanne, som allerede i en længere Tid, i 10 Aar og derover, have opholdt sig her i Landet. Jeg vil komme til paa et senere Trin af Sagens Behandling at forelægge Endringsforslag, idet der, efterat Lovudkastet var affattet og billiget af Hans Majestæt Kongen, er indkommet ikke faa nye Ansøgninger, hvoriblandt der er flere, som Ministeriet efter de almindelige Regler ikke vil kunne undlade at tage Hensyn til.

Brach: Det forekommer mig saare naturligt, at man gjør Afgang til Indfødsrets Erhvervelse saa let som muligt; betragter jeg imidlertid Lovudkastets Bestemmelser, forekommer det mig, at denne Afgang er meget vanskeliggjort, og navnlig gjælder dette, naar jeg seer hen til, at af dem, som her ansøge om at erholde en saadan Begunstigelse, ere 37 tydske og 14 fra Sverrig og Norge. Jeg maa nemlig antage, at efter det Forhold, hvori vi nu ere komne til Tydskland, vil det vist falde meget vanskeligt for dem, som ere hjemmefødte der, at erholde den Attest, som er nødvendig for at godtgjøre, at de have løst det undersaatlige Forhold, og det forekommer mig, at naar man fra tydske Side vil søge at vægre sig ved at give en saadan Attest, saa vil man kunne gjøre det med et vist Skin af Ret, eftersom Militairpligten der paahviler Alle, og Tjenestetiden er ubstrakt næsten til Obligebaldere. Det forekommer mig derfor at være det Naturlige, at man simpelt hen indskrænker sig til at fordrø, at Vedkommende har opholdt sig her i Landet i en længere Arrække, har ført en hæderlig Vandel og befinder sig under saadanne Forhold, at der er god Udsigt til, at han vil kunne ernære sig og Sine. Jeg seer vel af Udkastets Motiver, at det formenes ogsaa i andre Lande at være den almindelige Regel, at man stiller en saadan Fordring som den, der her er stillet; det hedder „saavidt vides“; det vides altsaa ikke bestemt. Men hvad enten nu en saadan Fordring stilles der eller ikke, saa forekommer det mig, at vi netop for disse Ansøgers Vedkommende befinde os under saadanne exceptionelle Forhold, at vi maae kunne see bort fra Reciprociteten. Derfor vil jeg paa et senere Standpunkt af Sagen foreslaae, at den omhandlede Betingelse bortfalder, saa at Lovudkastet kommer til at stemme med den Betragtning, jeg har tilladt mig at fremsætte.

Indenrigsministeren: I flere Nabo-stater fordres det, at den indvandrende Danstle skal godtgjøre at være løst fra sit undersaatlige Forhold, alene for at han kan vinde Borgerrret. Jeg maa tilstaae, at jeg veed ikke, hvilke Regler de enkelte Stater følge ved Meddelelsen af